

Ja sam genije

milenko fržović

GENIJE

Pere ono
Što je opravno
A ono priljavo uzima
Onakvo kakvo jeste
Genije je seljak
Koji je postao intelektualac
A ostao seljak
Tih dok ne zagrmi
Genije se kreće
Kao neprolazna
Stasita munja
Veseli oblik glave
Prihvata malo dete
U naručje i
Volja
Standard
Lakoća
Polako se vezuje
Sa zemljom
Ne boj se
Ja sam s tobom
Reče mu jedanput Bog odozdo
I genije među ljudima
Hoda kao da klizi
Ne može da puši
Ne može da pije
Neguje konja i rečicu
Vitak kao strela i
Širok
S ramenima koja lebde
Šeta sa devojkom
On je mladić
Koji govori
Živim sportski
Hrabro
Dakle postojim
Zdravo tigre
Pozdravljajući ga deca
A juče oko podne

rodilaše zvezda

Pogledajte
Rodila se zvezda
Njen sjaj se širi
Postaje nam sve bliži i veći
Krug u kojem se vidi u trenutku
Lik beskonačnog
Kako je to uzbuđljivo
Stiže svetlost da nas pokrije i
Da nas otkrije kao svoj sadržaj
Gledam leteće leptirove
Nad površinama i zborim zaneseno
Leptirići
I posmatram jedno lice s mlekom
Govoreći
Mleko
Ne kaže se mleko nego
Bjče
Čujem glas
I čega sve nema u našem vidnom polju
Hokej
I košarka je od Boga
Govorim
Posmatrajući kovitlac na ledu
A u drugom prostoru onoga koji lako skače
Podiže ruke i pušta loptu da leti
Obruč je kristalno probijen
Tu je i mnoštvo onih što se vrte
Na vratilu
I upijam horsko
Pevanje bez reči
La laaa la laaa
La la laaa la laaa
La laaa la laaa

U Kulturnom centru
Dok se peo uz stepenice
Reče mu urednik
Koji je silazio
O zdravo
Lebdeće čovečanstvo
A genijš na to reče
To ti je genijalno
Genije zna da
Čovek nema ni manje
Ni više moći nego što ima
I do njega dopire glas
Varaš se
I dovoljan mu je tren
Za prosvetljenje
Ne kaži bolestan sam
Jer genije će reći
Kako te nije sramota
Bolest je dobra samo kao
Prevaziđena
Govori pravi
Brzi Jugosloven
Radim
Jedan dan za novac
A sedam besplatno
Objavljam najteže poslove
I moglo bi se reći
Jesi li ti normalan
Ko je to video
Ali vратиće se to meni
Kap po kap
Od božanske dobrote
Budi siguran
Najsličniji samom sebi
Dragi čitače neshvaćenog
Preobuci se
I voljno
Vedrina
Jednostavnost

Neka te krasi krv
Genije trubi
Ko ostane
Ostaće
I ljudi se vraćaju
U stolice
Na kojima su sedeli
I ne dopire do njih
Talas ubitačni
Ili ona mutna voda
Koji čovek izmisli
Da nikad u njoj ne pronađe
Sebe
Mudrac iz svetlosti
Prilazi kao dete
U praskozorje i
Dlanovima i prstima klizi
Niz tvoje obrasce
Govoreći
Idi na izvor
Samo bistra voda nešto krije
Genije zna
Mudar čovek se ponaša
Kao lekar
Neguje krv ratničku
I ne izigrava nekog
Zdravstvenog radnika
Nego zaista to jeste
I blista
Kao jedinstvena ptica
Koji je sama stvarnost
Spasila bolesti
Što si savršeniji
Sve manje stvari ti smeta
Genije ponavlja
Meni može biti samo dobro
Bolje ili najbolje
Sve drugo isključujem

